

Bir Gece - Mehmet AKİF ERSOY

Ondört asır evvel, yine böyle bir geceydi,
Kumdan, ayın ondördü, bir öksüz çıkıverdi!
Lakin, o ne hüsrandı ki: Hissetmedi gözler,
Kaç bin senedir halbuki bekleşmedelerdi!
Neden görecekler, göremezlerdi tabii;
Bir kere, zuhur ettiği çöl en sapa yerdi,
Bir kerede, mamure-I dünya, o zamanlar,
Buhrañlar içindeydi, bu günden de beterdi.
Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta;
Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerdi!
Fevza bütün afakını sarmıştı zeminin.
Salgındı, bugün şarkı yıkan, tefrika derdi.
Derken, büyümüş kırkına gelmişti ki öksüz,
Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi!
Bir nefhada insanlığı kurtardı o ma'sum,
Bir hamlede kayserleri, kisraları serdi!
Aczin ki, ezilmekti bütün hakkı dirildi;
Zulmün ki, zeval aklına gelmezdi geberdi!
Alemlere rahmetti evet şer-i mübini,
Şehbalini adl isteyenin yurduna gerdi.
Dünya neye sahipse, O'nun vergisidir hep;
Medyun ona cemiyet-i, medyun O'na ferdi.
Medyundur o masuma bütün bir beşeriyet
Ya Rab, bizi mahşerde bu ikrar ile haşret.